

Datum van inontvangstneming : 08/04/2025

Zaak T-150/25**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

21 februari 2025

Verwijzende rechter:

Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 januari 2025

Verzoekende partij tot Revision:

Zollamt Österreich

VerwaltungsgerichtshofEU 2025:0001-1
(RO 2024/16/0013)
30 januari 2025

Het Verwaltungsgerichtshof (hoogste bestuursrechter, Oostenrijk) heeft [OMISSIS] in het beroep tot Revision van het Zollamt Österreich (douanekantoor Oostenrijk) in [OMISSIS] Wenen [OMISSIS] tegen het vonnis van het Bundesfinanzgericht (federale belastingrechter in eerste aanleg, Oostenrijk) van 12 maart 2024, RV/7200047/2023) betreffende de wijziging van een bindende tariefinlichting (BTI) (medebetrokkene: G GmbH in K [OMISSIS]) de volgende

beslissing

genomen:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Moeten de artikelen 33, 34, 44 en 45 van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „DWU”), gelet op het feit dat de lidstaten er overeenkomstig artikel 44, lid 4, van die verordening zorg voor dragen dat de beroepsprocedure een snelle bevestiging of correctie van

door de douaneautoriteiten gegeven beschikkingen mogelijk maakt, aldus worden uitgelegd dat de beslissing op een krachtens artikel 44, lid 2, van die verordening ingesteld beroep tegen een overeenkomstig artikel 33 van die verordening afgegeven bindende tariefinlichting (BTI) terugwerkende kracht heeft tot de datum van afgifte van die BTI door het douanekantoor?

2. Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Moeten de artikelen 33, 34, 44 en 45 van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie aldus worden uitgelegd dat de lidstaten in hun nationale procesrecht kunnen bepalen dat de beslissing op een beroep krachtens artikel 44, lid 2, van die verordening tegen een overeenkomstig artikel 33 van die verordening afgegeven bindende tariefinlichting terugwerkende kracht heeft tot de datum van afgifte van deze BTI door het douanekantoor?

Motivering:

- 1 A. Feiten en procedure tot dusver
- 2 Bij bindende tariefinlichting (BTI) van 27 oktober 2022, waarvan diezelfde dag mededeling is gedaan, deelde het douanekantoor een als „aderstuwer voor eenmalig gebruik” omschreven goed – in tegenstelling tot het indelingsvoorstel van verzoekster en thans medebetrokkene – in onder goederencode 4008 2190 00 met een aangegeven geldigheidsduur van 27 oktober 2022 tot en met 26 oktober 2025. Medebetrokkene, een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, heeft hiertegen bezwaar ingesteld en aangevoerd dat de indeling volgens de BTI niet gemotiveerd en inhoudelijk onjuist was. Er werden alleen uitleggingshulpmiddelen en toelichtingen opgesomd en er werd alleen verwezen naar de uitkomst van het onderzoek door de Technische Untersuchungsanstalt (instituut voor technisch onderzoek). Het beginsel van hoor en wederhoor van partijen was geschonden en er was geen inzage in genoemde uitkomst verleend. De goederen moesten worden ingedeeld onder post 4014.
- 3 Het Bundesfinanzgericht, dat na de afwijzende beschikking op het bezwaar en een vervolgens ingediend voorleggingsverzoek bevoegd was geworden, heeft het beroep van medebetrokkene toegewezen en de bestreden beschikking aldus gewijzigd dat het litigieuze goed onder goederencode 4014 9000 00 moest worden ingedeeld. Tegelijk oordeelde het Bundesfinanzgericht dat overeenkomstig artikel 133, lid 4, Bundes-Verfassungsgesetz (federale grondwet van Oostenrijk; hierna: „B-VG”) beroep tot Revision bij het Verwaltungsgerichtshof openstond.
- 4 Tegen deze beslissing komt het douanekantoor met het onderhavige beroep tot Revision ex officio op.
- 5 Ter onderbouwing van de ontvankelijkheid van het beroep tot Revision voert het douanekantoor onder andere aan dat er geen rechtspraak van het

Verwaltungsgerichtshof bestaat over de toelaatbaarheid van een wijziging van bindende tariefinlichtingen door het Verwaltungsgericht op grond van § 279 van de Bundesabgabenordnung (Oostenrijks federaal belastingwetboek; hierna: „BAO”). Volgens artikel 33, lid 2, onder a) en b), DWU zijn BTI-beschikkingen slechts verbindend met betrekking tot de tariefindeling van een goed jegens de houder van de beschikking en jegens de douaneautoriteiten, met ingang van de datum waarop hem mededeling van de beschikking wordt gedaan of wordt geacht te zijn gedaan. In het onderhavige beroep tot Revision bestaat er geen twijfel over dat de bindende tariefinlichting waartegen beroep tot Revision is ingesteld, aan medebetrokkene is meegedeeld.

- 6 Met zijn beslissing overeenkomstig § 279 BAO heeft het Bundesfinanzgericht de bindende tariefinlichting van het douanekantoor waartegen was opgekomen, met terugwerkende kracht willen wijzigen. Het douanewetboek staat een dergelijke wijziging met terugwerkende kracht van een juridisch bindende tariefinlichting echter niet toe.
- 7 Volgens artikel 34, lid 6, DWU kunnen bindende tariefinlichtingen niet worden gewijzigd. Volgens artikel 34, lid 3, DWU verliezen BTI-beschikkingen hun geldigheid niet met terugwerkende kracht.
- 8 In casu is niet voldaan aan de voorwaarden voor nietigverklaring met terugwerkende kracht van de bindende tariefinlichting krachtens artikel 27, lid 1, DWU.
- 9 § 279 BAO staat het Verwaltungsgericht onder meer toe om de bestreden beschikking in elke richting te wijzigen. Deze bepaling wordt in het geval van de onderhavige Revision door de regeling van het DWU als primair toepasselijk recht opzijgezet en kan dus niet worden toegepast op het gebied van bindende tariefinlichtingen.

10 B. Relevante bepalingen

11 1. Nationale wetgeving

- 12 § 1, leden 1 tot en met 3, § 2, lid 1, en §§ 42 tot en met 44 van het Bundesgesetz betreffend ergänzende Regelungen zur Durchführung des Zollrechts der Europäischen Gemeinschaften (federale wet houdende aanvullende bepalingen voor de uitvoering van het douanerecht van de Europese Gemeenschappen) (Zollrechts-Durchführungsgesetz; hierna: „ZollR-DG”) luiden als volgt:

„§ 1. (1) Het douanerecht moet in het toepassingsgebied volgens de bepalingen van deze federale wet worden toegepast.

(2) Het douanerecht omvat de douanevoorschriften van de Europese Unie, deze federale wet en de ter uitvoering van deze federale wet vastgestelde verordeningen, voor zover zij betrekking hebben op de in- of uitvoer van goederen.

(3) Voor zover deze federale wet verwijst naar bepalingen van andere federale wetten of rechtshandelingen van de Unie, moeten deze bepalingen in de actuele versie worden toegepast.

§ 2. (1) Het douanerecht als bedoeld in § 1 alsmede de algemene bepalingen van het belastingrecht en het in Oostenrijk toepasselijke internationale recht, voor zover zij betrekking hebben op de in- of uitvoer van goederen, gelden voorts in alle niet onder het douanewetboek vallende Unierechtelijke en nationaalrechtelijke aangelegenheden ten aanzien van het goederenverkeer dat de grenzen van het toepassingsgebied overschrijdt, met inbegrip van de inning van belastingen (andere invoer- of uitvoerrechten) en andere geldelijke prestaties, voor zover in deze federale wet of in de betrokken rechtsregels de uitvoering aan de douane is overgedragen en niet uitdrukkelijk anders is bepaald.

§ 42 Voor de beroepsprocedure in de zin van artikel 44 van het douanewetboek gelden binnen de werkingssfeer van § 2, lid 1, de volgende bijzondere regels.

§ 43 (1) Het recht op beroep tegen beschikkingen van douaneautoriteiten kan in eerste fase worden uitgeoefend door bezwaar te maken [artikel 44, lid 2, onder a), DWU].

(2) De §§ 284 tot en met 286 BAO gelden met dien verstande, dat bij beschikkingen in douanezaken in de plaats van de in § 284, lid 1, BAO genoemde termijn van zes maanden de in artikel 22, lid 3, DWU of in enige andere bepaling van het douanerecht vastgestelde termijn geldt waarbinnen over een verzoek moet worden beslist.

§ 44 Het recht om binnen de voor de aangever geldende beroepstermijn op te komen tegen een aanslag houdende vaststelling van rechten bij invoer komt eveneens toe aan de hoofdelijk aansprakelijke ontvanger van de goederen die deze van de aangever heeft overgenomen.

§ 45 § 262, leden 2 tot en met 4, BAO is niet van toepassing.

§ 46 Het recht op beroep in tweede fase kan worden uitgeoefend door beroep in te stellen bij het Bundesfinanzgericht [artikel 44, lid 2, onder b), DWU]. Hiertoe zijn plaatsvervangend ook bevoegd expediteurs, vervoerders en instellingen ten dienste van vervoer per spoor of per post.

Beslissingen in de zin van de douanewetgeving die geen beschikkingen in de zin van de BAO zijn, vallen eveneens onder de bevoegdheid van het Bundesfinanzgericht in de zin van artikel 130, lid 2, punt 1, B-VG.”

13 § 1, lid 1, § 2a en § 279 BAO luiden als volgt:

„**§ 279.** (1) Behalve in de in § 278 bedoelde gevallen moet het Verwaltungsgericht altijd bij wijze van vonnis over de grond van de zaak beslissen. Het heeft het recht om zowel in het dictum als in de motivering zijn opvatting in de plaats te stellen

van die van de belastingautoriteit en dienovereenkomstig de bestreden beschikking in elke richting te wijzigen of nietig te verklaren of het bezwaar tegen de beschikking als ongegrond af te wijzen.

(2) Door de nietigverklaring van de bestreden beschikking bevindt de procedure zich weer in de situatie waarin zij zich bevond voordat de beschikking werd vastgesteld.

(3) In de procedure betreffende beschikkingen die vonnissen (lid 1) wijzigen, nietig verklaren of vervangen, zijn de belastingautoriteiten gebonden aan de voor het vonnis relevante rechtsopvatting die hierin wordt gegeven. Dit geldt ook wanneer het vonnis een kortere periode omvat dan de latere beschikking.”

14 2. Unierecht

- 15 Artikel 33 van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (DWU) luidt als volgt:

„Artikel 33

Beschikkingen betreffende bindende inlichtingen

(1) De douaneautoriteiten geven op aanvraag beschikkingen inzake bindende tariefinlichtingen (BTI-beschikkingen) of beschikkingen inzake bindende oorsprongsinlichtingen (BOI-beschikkingen) af.

Een dergelijke aanvraag wordt in de volgende omstandigheden niet aanvaard:

- a) indien de aanvraag reeds bij hetzelfde of een ander douanekantoor wordt of is ingediend door of namens de houder van een beschikking in verband met dezelfde goederen en, als het BOI-beschikkingen betreft, in de omstandigheden die ook voor het verkrijgen van de oorsprong bepalend zijn;
- b) indien de aanvraag geen verband houdt met een voorgenomen gebruik van de BTI- of BOI-beschikking of een voorgenomen gebruik van een douaneregeling.

(2) BTI- of BOI-beschikkingen zijn slechts verbindend met betrekking tot de tariefindeling of de vaststelling van de oorsprong van de goederen:

- a) voor de douaneautoriteiten, jegens de houder van de beschikking, ten aanzien van goederen waarvoor de douaneformaliteiten worden vervuld na de datum waarop de beschikking van kracht wordt;
- b) voor de houder van de beschikking, jegens de douaneautoriteiten, met ingang van de datum waarop hem mededeling van de beschikking wordt gedaan of wordt geacht te zijn gedaan.

(3) BTI- of BOI-beschikkingen gelden voor een periode van drie jaar vanaf de datum waarop de beschikking van kracht wordt.

(4) Voor de toepassing van een BTI- of BOI-beschikking in het kader van een specifieke douaneregeling kan de houder van de beschikking aantonen dat:

- a) in het geval van een BTI-beschikking, de aangegeven goederen in elk opzicht overeenstemmen met de in de beschikking omschreven goederen;
- b) in het geval van een BOI-beschikking, de betrokken goederen en de omstandigheden die voor het verkrijgen van de oorsprong bepalend zijn, in elk opzicht overeenstemmen met de in de beschikking omschreven goederen en omstandigheden.”

- 16 Artikel 34 DWU in de versie van verordening (EU) nr. 2019/474 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (DWU) luidt als volgt:

„Artikel 34

Beheer van beschikkingen aangaande bindende inlichtingen

(1) Een BTI-beschikking verliest haar geldigheid voor het einde van de in artikel 33, lid 3, bedoelde periode indien zij niet langer in overeenstemming is met het geldende recht, ten gevolge van één van de volgende gevallen:

- a) de wijziging van de nomenclaturen, als bedoeld in artikel 56, lid 2, onder a) en b);
- b) de vaststelling van maatregelen als bedoeld in artikel 57, lid 4;

met ingang van de datum waarop de wijziging of de maatregelen van toepassing wordt of worden.

(2) Een BOI-beschikking verliest haar geldigheid voor het einde van de in artikel 33, lid 3, bedoelde periode in elk van de volgende gevallen:

- a) indien een verordening wordt aangenomen of een overeenkomst wordt gesloten die in de Unie van toepassing wordt, en de BOI-beschikking niet langer in overeenstemming is met het aldus geldende recht, met ingang van de datum van toepassing van de verordening of de overeenkomst;
- b) indien zij niet langer verenigbaar is met de in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (World Trade Organisation – WTO) vastgestelde Overeenkomst betreffende de oorsprongsregels, of met de toelichtingen of een advies in verband met oorsprong die ter uitlegging van die overeenkomst zijn vastgesteld, met ingang van de datum waarop deze in het *Publicatieblad van de Europese Unie* worden bekendgemaakt.

(3) BTI- of BOI-beschikkingen verliezen hun geldigheid niet met terugwerkende kracht.

(4) In afwijking van artikel 23, lid 3, en artikel 27 worden BTI- en BOI-beschikkingen nietig verklaard indien zij op grond van onjuiste of onvolledige gegevens van de aanvrager zijn gegeven.

(5) BTI- en BOI-beschikkingen worden ingetrokken overeenkomstig artikel 23, lid 3, en artikel 28. Dergelijke beschikkingen worden echter niet ingetrokken als de houder van de beschikking daarom verzoekt.

(6) BTI- en BOI-beschikkingen kunnen niet worden gewijzigd.

(7) De douaneautoriteiten trekken BTI-beschikkingen in:

a) wanneer zij niet langer verenigbaar zijn met de interpretatie van een van de nomenclaturen als bedoeld in artikel 56, lid 2, onder a) en b), ten gevolge van een van de volgende gevallen:

i) de in artikel 9, lid 1, onder a), van verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief bedoelde toelichtingen met ingang van de datum waarop deze worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;

ii) een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie met ingang van de bekendmaking van het dictum van het arrest in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;

iii) indelingsbesluiten, indelingsadviezen of wijzigingen in de toelichtingen op de nomenclatuur van het geharmoniseerde systeem inzake de omschrijving en de codering van goederen aangenomen door de organisatie die is opgezet bij het Verdrag houdende oprichting van een Internationale Douaneraad, gedaan te Brussel op 15 december 1950, met ingang van de datum waarop de mededeling van de Commissie in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Unie* worden bekendgemaakt; of

b) andere specifieke gevallen.

(8) BOI-beschikkingen worden ingetrokken:

a) wanneer zij niet langer verenigbaar zijn met een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie met ingang van de bekendmaking van het dictum van het arrest in het *Publicatieblad van de Europese Unie*; of

b) andere specifieke gevallen.

(9) Wanneer een BTI- of BOI-beschikking haar geldigheid verliest overeenkomstig lid 1, onder b), of lid 2, dan wel wordt ingetrokken overeenkomstig de leden 5, 7 of 8, mag de BTI- of BOI-beschikking nog worden gebruikt in het kader van bindende, op de beschikking gebaseerde contracten die al waren gesloten voordat deze haar geldigheid verloor of werd ingetrokken. Dat verlengde gebruik geldt niet voor BOI-beschikkingen in verband met voor de uitvoer bestemde goederen.

Het in de eerste alinea bedoelde verlengde gebruik belooft ten hoogste zes maanden vanaf de datum waarop de BTI- of BOI-beschikking haar geldigheid verloor of ingetrokken werd. Voor een in artikel 57, lid 4, of artikel 67 bedoelde maatregel kan echter van dat verlengde gebruik worden afgeweken of een kortere termijn worden vastgesteld. Indien het gaat om producten waarvoor bij de vervulling van de douaneformaliteiten een invoer- of uitvoercertificaat wordt overgelegd, wordt de periode van zes maanden vervangen door de resterende geldigheidsduur van het betrokken certificaat.

Om voor verlengd gebruik van een BTI- of BOI-beschikking in aanmerking te komen dient de houder van de beschikking bij de douaneautoriteit die de beschikking vaststelde, binnen 30 dagen nadat zij haar geldigheid verliest of ingetrokken wordt, een aanvraag in onder vermelding van de hoeveelheden waarvoor om een periode van verlengd gebruik wordt verzocht, alsmede van de lidstaat of lidstaten waarin de goederen waarvoor het verlengd gebruik geldt, worden ingeklaard. De douaneautoriteit neemt een besluit over het verlengd gebruik en stelt de houder onverwijld doch uiterlijk binnen 30 dagen na de datum waarop de douaneautoriteiten alle voor de beschikking benodigde inlichtingen hebben ontvangen, daarvan in kennis.

(10) De Commissie stelt de douaneautoriteiten daarvan in kennis indien:

- a) er een schorsing geldt ten aanzien van het afgeven van BTI- en BOI-beschikkingen voor goederen waarvan de correctheid en uniformiteit van de tariefindeling of de vaststelling van de oorsprong niet gegarandeerd is; of
- b) de onder a) bedoelde schorsing is ingetrokken.

(11) De Commissie kan besluiten vaststellen waarbij aan lidstaten het verzoek wordt gericht om BTI- of BOI-beschikkingen in te trekken, teneinde de correctheid en uniformiteit van de tariefindeling of de vaststelling van de oorsprong van goederen te garanderen.”

17 De artikelen 44 en 45 DWU luiden als volgt:

„Artikel 44

Recht op beroep

(1) Eenieder heeft het recht beroep in te stellen tegen beschikkingen van de douaneautoriteiten die betrekking hebben op de toepassing van de douanewetgeving en die hem rechtstreeks en individueel raken.

Eenieder die bij de douaneautoriteiten een beschikking heeft aangevraagd, doch binnen de in artikel 22, lid 3, bedoelde termijn geen beschikking heeft verkregen, heeft eveneens het recht beroep in te stellen.

(2) Het recht op beroep kan in ten minste twee fasen worden uitgeoefend:

- a) eerst bij de douaneautoriteiten of een rechterlijke instantie dan wel een andere instantie die daartoe door de lidstaten is aangewezen;
- b) vervolgens bij een hogere onafhankelijke instantie die overeenkomstig de in de lidstaten geldende bepalingen een rechterlijke instantie dan wel een gelijkwaardige gespecialiseerde instantie kan zijn.

(3) Het beroep wordt ingesteld in de lidstaat waar de beschikking werd verleend of aangevraagd.

(4) De lidstaten dragen er zorg voor dat de beroepsprocedure een snelle bevestiging of correctie van door de douaneautoriteiten gegeven beschikkingen mogelijk maakt.

Artikel 45

Schorsing van de tenuitvoerlegging

(1) Instelling van beroep heeft ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de aangevochten beschikking geen schorsende werking.

(2) De douaneautoriteiten schorsen evenwel de tenuitvoerlegging van de aangevochten beschikking geheel of gedeeltelijk indien zij gegronde redenen hebben om aan te nemen dat zij niet in overeenstemming is met de douanewetgeving of dat de betrokkene onherstelbare schade dreigt te lijden.

(3) In de in lid 2 bedoelde gevallen dient, indien de aangevochten beschikking tot verschuldigdheid van een invoer- of een uitvoerrecht leidt, in geval van schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beschikking zekerheid te worden gesteld, tenzij op basis van een gedocumenteerde beoordeling is vastgesteld dat dit waarschijnlijk voor de schuldenaar ernstige economische of sociale moeilijkheden zou kunnen veroorzaken.”

- 18 Artikel 20 van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (UVO-DWU) luidt als volgt:

„Artikel 20

Toezicht op beschikkingen betreffende bindende inlichtingen

Wanneer douaneformaliteiten worden vervuld door of voor rekening van de houder van een beschikking inzake een bindende inlichting voor goederen die door die beschikking worden gedekt, wordt dit in de douaneaangifte vermeld door het referentienummer van de beschikking te vermelden.”

- 19 C. Toelichting bij de prejudiciële vragen
- 20 Overeenkomstig artikel 44 DWU dragen de lidstaten er zorg voor dat de beroepsprocedure een snelle bevestiging of correctie van door de douaneautoriteiten gegeven beschikkingen mogelijk maakt. Deze bepaling laat het dus aan de lidstaten over om de modaliteiten van de beroepsprocedure te regelen. Het DWU bevat in dit verband fundamentele uitgangspunten. Zo heeft overeenkomstig artikel 45, lid 1, DWU het instellen van beroep ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de aangevochten beschikking geen schorsende werking.
- 21 Volgens § 46 van de Oostenrijkse ZollR-DV kan het recht op beroep in de tweede fase [artikel 44, lid 2, onder b), DWU] worden uitgeoefend door beroep in te stellen bij het Bundesfinanzgericht.
- 22 In de procedure bij het Bundesfinanzgericht zijn krachtens § 2a BAO de bepalingen van de BAO van overeenkomstige toepassing, voor zover zij van toepassing zijn op de procedure van de verwerende belastingautoriteit. Volgens § 1, lid 1, BAO zijn de bepalingen van de BAO in aangelegenheden op het gebied van in- en uitvoerrechten slechts van toepassing voor zover de douanewetgeving niet anders bepaalt.
- 23 Overeenkomstig § 279, lid 1, BAO heeft het Bundesfinanzgericht het recht om zowel in het dictum als in de motivering zijn opvatting in de plaats te stellen van die van de belastingautoriteit en dienovereenkomstig de bestreden beschikking in elke richting te wijzigen of nietig te verklaren of het bezwaar tegen de beschikking als ongegrond af te wijzen.
- 24 Volgens de heersende opvatting in Oostenrijk gelden in het kader van § 279 BAO vonnissen ten gronde ex tunc (zie Ellinger/Sutter/Urtz, *BAO*³, § 279 opmerking 21; Fischerlehner in *Fischerlehner/Brennsteiner*, *Abgabenverfahren I BAO*³, § 279 punt 8; Ritz/Koran, *BAO*⁷, § 279 BAO punt 18).
- 25 In casu staat vast dat het douanekantoor aan medebetrokkene een bindende tariefinlichting heeft afgegeven op grond waarvan het betrokken goed onder goederencode 4008 2190 00 moest worden ingedeeld. Deze beschikking is ter kennis gebracht van medebetrokkene en derhalve overeenkomstig artikel 22, lid 4, DWU van kracht geworden.

- 26 Medebetrokkene is tijdig tegen de bindende tariefinlichting opgekomen – eerst krachtens artikel 44, lid 2, onder a), DWU en vervolgens krachtens artikel 44, lid 2, onder b), DWU, zoals thans in Revision aan de orde. De tenuitvoerlegging is niet op grond van artikel 45, lid 2, DWU geschorst.
- 27 Het Bundesfinanzgericht heeft in tweede fase gevolg gegeven aan het beroep van medebetrokkene en de bindende tariefinlichting aldus gewijzigd dat de goederen onder code 4014 9000 00 moesten worden ingedeeld. Overeenkomstig § 279 BAO heeft deze beschikking terugwerkende kracht tot de datum waarop het douanekantoor de bindende tariefinlichting heeft verstrekt. Een dergelijke uitlegging is in overeenstemming met de door het Unierecht vereiste effectieve rechterlijke bescherming.
- 28 Het is juist dat het DWU uitdrukkelijk voorziet in de intrekking met terugwerkende kracht van bindende tariefinlichtingen. Zo worden bindende tariefinlichtingen krachtens artikel 34, lid 4, DWU nietig verklaard indien zij op grond van onjuiste of onvolledige gegevens van de aanvrager zijn gegeven. Bindende tariefinlichtingen worden bovendien op voet van artikel 34, lid 5, DWU ingetrokken overeenkomstig artikel 23, lid 3, en artikel 28 DWU. Dergelijke beschikkingen worden echter niet ingetrokken als de houder van de beschikking daarom verzoekt. Het staat buiten kijf dat in casu niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 34, leden 4 en 5, DWU.
- 29 Volgens artikel 34, lid 3, DWU verliezen bindende tariefinlichtingen hun geldigheid niet met terugwerkende kracht. Volgens artikel 34, lid 6, DWU kunnen bindende tariefinlichtingen niet worden gewijzigd. Het Verwaltungsgerichtshof heeft twijfels over de vraag of bovengenoemde bepalingen gelden voor beroepen op grond van artikel 44 DWU en wat de draagwijdte ervan is. In dit verband is het voor het Verwaltungsgerichtshof de vraag, of de uitgangspunten van het DWU reeds in beginsel voorzien in een terugwerkende kracht van de beslissing op het beroep tot het tijdstip van de afgifte van de bindende tariefinlichting of dit uitsluiten, dan wel eventueel de vaststelling van een dergelijke terugwerkende kracht door procedurele maatregelen van de lidstaten mogelijk maken.
- 30 Al met al lijkt de uitlegging van het Unierecht met betrekking tot deze vragen niet zo evident dat er redelijkerwijs geen ruimte voor twijfel kan bestaan (zie arrest van het Hof van 4 oktober 2018, Commissie/Franse Republiek, C-416/17, punt 110).
- 31 Derhalve wordt het Hof krachtens artikel 267 VWEU verzocht om een beslissing over de prejudiciële vragen.

[OMISSIS]